

En Joan Calloll, al terrat de la fàbrica de salat de casa seva, on precisament fou amagat mentre el guarien de la seva ferida al peu. Al seu darrera es veu el vell escorxador.

trobar una ràpida solució a aquella penosa situació que podia acabar amb la vida d'una persona i més concretament d'un familiar, acordaren anar ràpids

Immediatament, prenent totes les precaucions hagudes i per haver, el traslladaren a la segona planta de la fàbrica de salat, situada allà mateix, al carrer Escorxador, tocant les roques d'en Guillem. Aquí en Joan s'hi estigué fins que es curà del tot, sense moure-se'n mai. A les hores dels àpats, amb molta cautela, li portaven el menjar i tot el que li fes falta. S'imposà un rigorós pacte de silenci, que mai no es trencà.

S'escollí aquest lloc per la discreció del mateix, per ser apartat del centre del poble i perquè en Joan no fos vist pel seu propi fill. Josep-Maria, el qual sense voler i amb la innocència pròpia d'una criatura l'hauria pogut delatar.

Aquesta estratègia tampoc era cap novetat ja que es coneixen molts casos de persones amagades durant la guerra que els seperaven de llurs fills o nebots menors d'edat per tal de no posar-los, sense voler, en mans dels botxins.

Una vegada tingueren en Joan a resguard i aprofitant la foscor de la nit, anaren a notificar-ho als seus pares, els quals, no cal dir, s'emportaren una gran sorpresa, alhora que una profunda alegria puix que no solament sabien que el seu fill vivia. sinó que el tenien aquí, a l'Escala.

Mentre, sense esperar un instant, algú avisava el metge que devia ser el doctor Bergadà, el qual tenia la casa i el consultori en l'actual passatge Bonaire, tram que s'uneix amb el passeig Lluís Albert, molt a prop, massa, del comitè antifeixista.